

Det allervigtigste, det allerinteressanteste er naturligvis det ærede Medlem Hr. Abrahamsens Springavancement. Det ærede Medlem har Rekorden i at springe. Der er ingen, der har kunnet det saa godt som han, og en saadan Sportspræstation skulde vi naturligvis kunne berømme, hvis den ikke satte saa meget ondt Blod, som den faktisk gør, i den paagældende Etat. Det forekommer mig lige mærkeligt, at den højtærede Minister har villet bortgive det Embede paa den Maade, og at det ærede Medlem har villet modtage det. Men saa meget er sikkert, at Tillid har disse Embedsbesættelser ikke skabt i den paagældende Etat, det er ganske klart.

Til Slut vil jeg gerne sige, hvorledes det forholder sig med Arbejderne her i Landet. Arbejdsløsheden er steget, den har aldrig været saa stor, som den er og har været under det nuværende Ministerium. Arbejdsløsheden steg sidste Vinter til det uhyrlige Tal af 100 000 arbejdsløse, og det i et lille Land som Danmark, og Antallet er ikke kommet synderligt under 30 000 selv i den travleste Tid i Sommer. Det er dog et Forhold, der er paaagteligt. Men det høje Ministerium synes ikke at have paaagtet Sagen, i alt Fald ikke saa meget, at de vilde gaa med til virkningsfulde Foranstaltninger mod denne Arbejdsløshed. Man kan rolig sige, at siden 70'erne, da Kornpriserne var steget saa fænomenalt, at Arbejdslønnen derved kom til at staa i et vanvittigt Forhold til Priserne, har danske Arbejdere ikke sultet saa stærkt som under Ministeriet Neergaard. Der har aldrig været saa megen Sult hos Proletarerne her i Landet siden 1870 som i de to sidste Aar. Det er Resultatet af det nuværende Ministeriums Regimenter, og det skal ikke skabe Tillid indenfor Arbejdernes Kreds. Det kan de Herrer Ministre være ganske forvissede om. Der er særlig to Omraader, hvor de sociale Forhold arter sig uheldigt. For det første er der Boligforholdene, de er jo ganske skandaløse. Der bor ikke blot her i København, men i Provinsbyer, i en forholdsvis lille By som Esbjerg, ja, selv i Stationsbyer, ofte flere Familier i een Lejlighed, ja, endogsaa een eller flere Familier i eet Værelse. Det er ikke mange Aar siden, vi her i Landet kunde raillere over, at der i England i de store Industribyer eksisterede det Forhold, at flere Familier boede i eet Værelse, og vi lavede pæne Talemaader om Kridtstregen paa Gulvet, og at hver havde sit Hjørne at bo i. Midt paa Gulvet var ingen Mands Land i en lille Rundkreds. Det er ikke længere morsomt, for det er ikke længere ukendt her

i Landet. Kridtstregen er virkelig indført her, og hvad det kan give Anledning til af sociale og moralske Forhold, behøver jeg vist ikke at udvikle for dette Tings Medlemmer. Det er jo saaledes, at unge Mennesker kan ikke blive gift. Der gaar i Tusindvis af unge forlovede her i Landet, som ikke kan blive gift, fordi de ikke kan faa Bolig. Det er notorisk. Undertiden kan de bo hos Forældrene, men det bliver Flerfamilie-Systemet i een Lejlighed eller eet Værelse, og ofte kan de slet ikke faa Bolig. I Fjor gennemførte vi en Lov om kirkelig og borgerlig Vielse, og det ærede Medlem Fru Hauschultz lagde sig stærkt i Selen for, at vi skulde have baade kirkelig og borgerlig Vielse. Jeg kan forsikre ærede Medlemmer, at der er mange nu, som hverken kan faa kirkelig eller borgerlig Vielse, fordi de ingen Bolig har at komme ind i. Det er ganske demoraliserende, at disse Boligforhold opretholdes her i Landet. ...

Anden Næstformand (Parkov): Er det ærede Medlem ved Slutningen af sit Foredrag?

Sundbo: Ja, der er ikke ret meget igen.

Anden Næstformand (Parkov): Mener det ærede Medlem at kunne gøre sit Foredrag færdigt paa en halv Snes Minutter eller saa?

Sundbo: Ja, det tror jeg.

Anden Næstformand (Parkov): Saa kan det ærede Medlem fortsætte.

Sundbo: Det høje Indenrigsministerium har endvidere søgt at bremse Kommunerne, saa at de ikke med Hensyn til Opførelse af Boliger maa virke, saaledes som de har gjort før, og har i det hele søgt at gøre det vanskeligere for Kommunerne at gennemføre humane Opgaver. Den højtærede Indenrigsminister har tilladt sig en lille Doktrin, som er ganske artig at se paa, men som ikke er saa morsom i sine Virkninger, nemlig den, at naar der er Strid om visse Bevillinger i en Kommune, som der f. Eks. har været i Sommer i Horsens, kan de ikke godkendes; alle Retninger i Kommunalraadet skal være enige om Bevillingerne. Det er ikke noget, der har med almindelig Valgret at gøre, det er noget, der i høj Grad har med privilegeret Valgret at gøre. Almindelig Valgret er dette, at naar der er valgt et Flertal ved almindelig Valgret, kan det gennemføre sine Programpunkter, uanset hvad Mindretallet mener, men den højtærede Minister